

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ
Кафедра гуманітарних і соціальних дисциплін
ДЕПАРТАМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА КОМУНІКАЦІЙ З
ГРОМАДСЬКІСТЮ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
ІНСТИТУТ ПІДГОТОВКИ КАДРІВ
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ
Кафедра публічного управління та адміністрування

ПОЛІТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Колективна монографія

За наук. редакцією *Т. Шаравари*

Київ
Видавництво Ліра-К
2021

УДК 316.42:32](02)
П 50

*Рекомендовано до друку вченою радою
Полтавської державної аграрної академії
(протокол № 2 від 23 лютого 2021 р.).*

Рецензенти:

Ф. Семенченко, доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри філософії, політології та українознавства Херсонського національного технічного університету;

Г. Куц, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політології, соціології та культурології Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди;

О. Кондратенко, доктор політичних наук, провідний науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України.

П50 Політичні трансформації сучасного суспільства:
колективна монографія / за наук. редакцією Т. Шаравари.
Київ : Видавництво Ліра-К, 2021. 216 с.

У колективній монографії висвітлено актуальні проблеми, суспільно-політичні зрушення на глобальному та локальному рівнях, проаналізовано соціально-економічні, культурні, освітні трансформаційні процеси й модернізацію політичної системи.

Для науковців, викладачів закладів вищої освіти, аспірантів, докторантів, здобувачів вищої освіти ступенів вищої освіти бакалавр, магістр.

УДК 316.42:32](02)

ISBN 978-617-520-073-5

© Колектив авторів, 2021
© Видавництво Ліра-К, 2021

ЗМІСТ

Передмова	6
Вступне слово ректора Полтавської державної аграрної академії, професора <i>Аранчій Валентини Іванівни</i>	7

РОЗДІЛ 1. ПОЛІТИЧНІ ІНСТИТУТИ І ПОЛІТИЧНІ ПРОЦЕСИ: ДИНАМІКА ЗМІН

1.1. Уроки державного будівництва від провідника ОУН (б) Степана Бандери для сучасного етапу державотворення України (<i>Ворона П.</i>)	9
1.2. Зарубіжний досвід електронних петицій для взаємодії між органами публічної влади та суспільства (<i>Каденко Д.</i>)	14
1.3. Довіра до влади як критерій кризи політичних інститутів у сучасній Україні (<i>Кочубей Л.</i>)	20
1.4. Трансформація політичної системи в умовах становлення правової держави в Україні (<i>Медвідь Ф., Твердохліб А., Урбанський М.</i>)	26
1.5. Місцеві вибори 2020 року на Полтавщині: регіональний аспект (<i>Соловей С., Ворона П.</i>)	34
1.6. Еволюція політики уряду Російської Імперії щодо трудових мігрантів епохи аграрних реформ (друга половина ХІХ – початку ХХ ст.) (<i>Якименко М., Помаз Ю.</i>)	39

РОЗДІЛ 2. ПОЛІТИЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ

2.1. Підходи до аналітики політичних ідеологій в політологічній освіті (<i>Дмитрашко С.</i>)	45
2.2. Дотримання норм мовного законодавства в освітньому процесі сучасного закладу вищої освіти (<i>Жалій Р.</i>)	53
2.3. Уповноважений із захисту державної мови в Україні: характеристика правового інституту (особливості вивчення теми в умовах сучасного закладу вищої освіти) (<i>Жалій Т.</i>)	59

2.4. Вплив освіти на політичну соціалізацію особистості (<i>Льченко А., Гергель А.</i>).....	63
2.5. Формування системи підтримки розвитку малого молодіжного підприємництва (<i>Капліна А.</i>)	70
2.6. Блогосфера як потужний інструмент сучасної політичної діяльності (<i>Наумкіна С., Дяченко О.</i>).....	76
2.7. Політико-управлінські підходи до підготовки сучасних фахівців у системі вищої освіти (<i>Некряч А., Лопушинський І.</i>)	84
2.8. Теоретико-методологічні аспекти розвитку політичної освіти в Україні (<i>Подлесна Г.</i>).....	94
2.9. Проблема вирішення протиріччя «влада – знання» в процесі формування громадянського суспільства в Україні (<i>Шейко С.</i>).....	101

РОЗДІЛ 3. ЦІННІСНО-СВІТОГЛЯДНІ АСПЕКТИ ПОЛІТИЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

3.1. Людина маси: теоретичний концепт у контексті українських правових реалій (<i>Гладкий С.</i>)	108
3.2. Націоналістичні парадигми зображення села Яреськи у фільмі О. Довженка «Земля» (<i>Дзюба Н., Матвієнко Л.</i>).....	116
3.3. Особливості політичної культури України та Російської Федерації: порівняльний аналіз (<i>Льченко А.</i>)	120
3.4. Фейкова комунікація як конфліктологічний чинник в політичній системі (<i>Лікарчук Н., Лікарчук Д.</i>)	125
3.5. Причини гендерної асиметрії в політиці через призму суспільних поглядів (<i>Макарець С.</i>).....	132
3.6. Політична корупція: суть, зміст, механізми протидії (<i>Приходько С., Бублик Д.</i>).....	139
3.7. Сучасна молодіжна політика ордену єзуїтів: геополітичні, ціннісні та культурно-освітні виміри (<i>Шаравара Р., Басенко Р.</i>).....	145

РОЗДІЛ 4. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЙ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

4.1. Суспільні аспекти інформаційної економіки (<i>Кононенко Ж., Миколенко І.</i>)	155
---	-----

- 4.2. Тенденції місцевих виборів в умовах розвитку інформаційних технологій (Кончаковський Є., Сидоренко Ф.) 161
- 4.3. Соціально-політичні засади публічного управління загальною середньою освітою (Шеломовська О., Крюковська О., Гончар Р.) 170

РОЗДІЛ 5. МІЖНАРОДНІ ВІДНОСИНИ В ЕПОХУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

- 5.1. Міжнародна інтеграція у світовій політиці через призму інтеграційних теорій (Бабіна В., Миргородська О.) 178
- 5.2. Етнонаціональні та політичні передумови виникнення сепаратизму в Каталонії (Кончаковський Є., Пикало О.) 184

РОЗДІЛ 6. ГЕОПОЛІТИЧНИЙ І БЕЗПЕКОВИЙ ВИМІРИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

- 6.1. Спільність викликів і загроз сучасному світовому демократичному та ліберального порядку і європейській інтеграції України (Барановський Ф.) 192
- 6.2. Статус і роль координаційного органу при главі держави у питаннях боротьби з тероризмом (Бобрицький Л.) 198
- 6.3. Взаємини Україна – НАТО: наукові дискурси питання в шкільних підручниках історії України (Бороденко О., Сухостат В., Удовиченко К.) 201
- 6.4. Понятійне поле дослідження системи територіальної оборони (Мочков О.) 208

Інформація про авторів 212

ПЕРЕДМОВА

10 лютого 2021 р. з нагоди 100-річчя Полтавської державної аграрної академії відбулася II Всеукраїнська науково-практична конференція «Політичні трансформації сучасного суспільства». Співorganizатори наукового заходу – кафедра гуманітарних і соціальних дисциплін Полтавської державної аграрної академії, Департамент інформаційної діяльності та комунікації з громадськістю Полтавської облдержадміністрації, кафедра публічного управління та адміністрування Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України, .

Учасники конференції – доктори політичних та історичних наук, кандидати політичних, історичних, економічних, філософських та педагогічних наук, аспіранти з 12 закладів вищої освіти: Полтавської державної аграрної академії, Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України, Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Київського національного університету культури і мистецтв, Міжрегіональної академії управління персоналом, Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, Полтавського інституту економіки і права Університету «Україна», Полтавського університету економіки і торгівлі, Херсонського національного технічного університету, Дніпровського державного технічного університету, Одеського національного політехнічного університету, Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя.

З вітальними словами до учасників наукового заходу звернулися ректор Полтавської державної аграрної академії Аранчій В. І., проректор з науково-педагогічної роботи і перспективного розвитку Полтавської державної аграрної академії Шаравара Т. О., декан факультету обліку та фінансів Дорогань-Писаренко Л. О. та завідувач кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін Сизоненко Н. М.

Відеоконференція стала справжньою науковою платформою для обговорення актуальних політичних проблем в умовах інституціональних змін. Логічним підсумком завершення конференції є колективна монографія, яка нині презентується.

ВСТУПНЕ СЛОВО

Шановні організатори та учасники II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Політичні трансформації сучасного суспільства», співавтори колективної монографії!

Дуже приємно, що на запрошення взяти участь у II Всеукраїнському науково-практичному заході відгукнулися знані в Україні та поза її межами дослідники, викладачі, студенти закладів вищої освіти, аспіранти, державні службовці, практики з Полтави, Києва, Херсона, Одеси, Ніжина, Дніпра.

Якість фахової підготовки здобувачів вищої освіти значною мірою залежить від науково-педагогічних працівників, які у своїй роботі мають використовувати сучасні фахові публікації та методичні розробки, результати наукової діяльності вітчизняних та зарубіжних дослідників.

Проведення конференції є одним з найкращих способів обміну результатами наукової роботи. Цим і зумовлене ініціювання викладачами кафедри гуманітарних і соціальних

дисциплін факультету обліку та фінансів Полтавської державної аграрної академії спільно з викладачами Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України та представниками Департаменту інформаційної діяльності та комунікації з громадськістю Полтавської облдержадміністрації наукового заходу «Політичні трансформації сучасного суспільства», результати якого знайшли відображення в однойменній колективній монографії.

Розвиток глобальної політичної системи має низку наслідків у різних сферах суспільної діяльності, оскільки усі складові взаємопов'язані та взаємообумовлені. Об'єктивним наслідком глобалізації є посилення зв'язків між окремими елементами світ-системи, що робить надзвичайно актуальним вивчення основних тенденції розвитку явищ та процесів в окремих сферах.

У цьому науковому виданні висвітлено актуальні тенденції суспільно-політичних зрушень на глобальному та локальному рівнях; соціально-економічні, культурні, освітні трансформаційні процеси; питання модернізації політичної системи та політичних інститутів, національної безпеки України в умовах євроінтеграції. Безперечно, ці та інші питання, порушені авторами наукових публікацій, є актуальними та значущими для підготовки освічених спеціалістів у галузі політології.

Щиро зичу колективу авторів монографії міцного здоров'я, добра і достатку. Нехай Ваші наукові успіхи окрилюють, надихають на нові творчі звершення, стимулюють молоде покоління дослідників до наукового пошуку.

Ректор Полтавської
державної аграрної
академії, професор

Валентина Іванівна Аранчій

РОЗДІЛ 4

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ТРАНСФОРМАЦІЙ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

4.1. СУСПІЛЬНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

На економічну систему та суспільство має значний вплив інформаційні технології, що стрімко розвиваються, вони динамічно використовуються в управлінні бізнес-процесами на підприємствах. Рівень існуючих інформаційно-комунікаційних технологій (далі ІКТ) та збільшення об'ємів інформації є двома визначальними складовими сучасної економічної системи.

Недостатність науково-теоретичного підґрунтя з питань функціонування та розвитку електронно-інформаційної економіки окреслює актуальність проведення дослідження в даному напрямі.

Інформаційна економіка – це реальний тип економіки, де фактори продуктивності і конкурентоспроможності господарюючих суб'єктів головним чином залежать від їх здатності відтворювати, обробляти й ефективно використовувати інформацію, засновану на знаннях економічних процесів. Зазначимо, що інформаційну економіку можна ще визначити як економіку, де інформація є товаром та валютою [3].

Інформатизація суспільства – це свідома, наявна перебудова соціального інформаційного поля, винайдення нових технологій створення, обробки, передачі та залучення інформації і знань, ефективних методів інтелектуальної діяльності. Вона обумовлює радикальний крок всього людства у вирішенні життєво важливих проблеми ефективного використання людського потенціалу та існуючих інформаційних технологій [2]. Суть інформатизації постає у забезпеченні соціально-економічних, юридично-правових, освітньо-культурних і

науково-технологічних умов зберігання та активізації нових ідей, а також у створенні умов доступності інформації для її використання кожній людині.

На разі становлення інформаційної економіки постало декілька понять, зокрема, такі як «інформаційно забезпечене суспільство», «економіка знання», «нова економіка» та «мережева модель економіки», що на перший погляд постають як синоніми, однак по факту містять певні відмінності.

До основних ознак, що характеризують інформаційну економіку, відносяться такі як глобальність, висока продуктивність та зміна способу отримання прибутку. Глобальний підхід світової економіки дає можливість економічним суб'єктам господарювання працювати як єдине ціле в реальному часовому просторі у світовому прояві. Грошовий капітал вільно переміщується між всіма країнами, а це дає змогу країнам використовувати цей капітал у реальному часовому просторі. Збільшена продуктивність виникає завдяки залученню всіх видів ресурсів без часово-просторових та територіальних обмежень. Розширення способу отримання прибутку, що переходить від отримання ефекту масштабу на використання швидкості інновацій і здатності залучати й утримувати клієнтів [1].

Соціальний фактор інформатизації суспільства проявляється, з одного боку, у соціальній детермінації процесу інформатизації суспільства, а з іншого боку у впливі фактору розповсюдження сучасних інформаційних технологій на усі сфери життєдіяльності суспільства. Скороплинність процесів інформатизації між людьми, їх зміст і спрямованість знаходяться в гармонійній залежності від соціального клімату, фактично-історичної та політичної обстановки, в якій обертається процес інформатизації. Економічні умови інформатизації суспільства постають у створенні матеріально-технічної бази, що забезпечуватиме для своїх членів можливість отримання, обробки та використання інформації.

На даний час можемо стверджувати, що інформаційна економіка це така економіка, де частина валового внутрішнього продукту забезпечується господарською діяльністю з виробництва, обробки, зберігання та розповсюдження інформації та знань. Це вказує на те, що в економіці

відбувається зміна фактору зайнятості на користь інформаційних послуг, а інформаційна база стає основним показником розвитку економічної сфери людства.

Знаючи те, що сучасна економіка стає інформаційною та глобальною, слід окреслити основні характеристики інформації та знань як важіль виробництва. Інформація та знання, які зазвичай розуміються не як чинник, втілений у виробничих процесах або в засобах виробництва, а як існуюча безпосередня продуктивна сила, виявляються найважливішим фактором впливу на сучасне господарство. Згадаємо, що є три основні фактори виробництва. До них відносять землю, працю, капітал та іноді до них відносять підприємницький хист «четвертий». Галузі, які виробляють знання та належать до «четвертого» фактору економіки, стають зараз первинними секторами, які підпитують господарство найбільш істотним і впливовим ресурсом. Першочерговими ресурсами суспільства стають знання й інформація, що на практиці відіграють все більш значну роль у всіх галузях економіці, перекриваючи певною мірою багатство та фактори землю, працю і капітал. Інформацію можемо розглядати як лімітуючий (обмежуючий) фактор. Звичайно, головною сферою економічної діяльності в інформаційному полі суспільстві має бути виробництво самої інформації [6].

В нашому розумінні економічну інформацію треба приймати передусім як інформаційний ресурс, що взагалі відрізняється від ресурсів фінансових, природних, трудових, технічних та інших. Інформація і знання виявляють велику цінність на теренах «кібер-економіки». Це дає можливість зменшити потребу в сировині, праці, часі, капіталі та інших ресурсах. Та, якщо ресурси землі, праці, сировини і навіть капіталу можуть бути обмежені, то інформація та знання (економіка знань) фактично безмежні та невичерпні. Отже, найбільш цінний ресурс є економіка знань. Зазначимо, що знання стали одним з факторів-видів ресурсів та однією з затребуваною споживацькою послугою. За весь час знання рахувалося як приватний товар. Зараз ця тенденція поступово змінюється. Практично з кожним роком знання, завдяки інформаційним технологіям, перетворюються у товар суспільний. Обсяги економічних знань, визначають технологічний рівень того чи іншого виробництва, а

також держави на міжнародній арені. Інформація як факторний ресурс розвитку держави та суспільства накопичуватися, вдосконалюватися в процесі її використання, давати змогу використовуватися необмежено кількістю разів, як за грошові кошти та і безоплатно [5].

Принцип продажу інформації не обмежує реалізацію цієї ж інформації ще раз. Сама по собі інформація має іншу складову собівартості, ніж матеріальні ресурси, крім того, вартість інформації не залежить від її сукупного об'єму, обсягу. Існуюче поняття «інформаційний ресурс» може бути пов'язане з відносно новим поняттям «інтелектуальний капітал» [3]. Як вважають фахівці інтелектуальний капітал має бути сумою людського та структурного капіталу. До людського капіталу можемо віднести сукупність знань, практичних навичок, різнобічних творчих здібностей робітників компаній, а також моральні цінності компаній та дотримання культури праці. Вважається, що людський капітал не може бути власністю підприємства. Значущими формами у людському капіталу, є вкладання у людину з боку освіти, саме так вважають економісти. Далі йде підвищення кваліфікації, медицина, народження дітей тощо. Завдяки інформаційним технологіям та інформаційним потребам суспільства змінюється думка про висококваліфікованих спеціалістів інтелектуальної праці, та що для яких найважливіше це знання і творчі здібності. Головною характеристикою працівника стає об'єм засвоєної ним необхідної інформації або знань, а процес навчання відтепер стає невід'ємною частиною виробничого процесу і триває на протязі всього життя, так як продуктивна дія інформаційної економіки диктує темп життя та рівень розвитку взагалі суспільства.

Наявна інформація є головним предметом при купівлі-продажу в інформаційному суспільстві, на відміну від матеріальних товарів.

Основними причинами трансформаційних процесів у змісту праці стали процеси при яких виникло збільшення питомої ваги в економіці сфери послуг та виробництва інформації, заміна фізичних переміщень на користь інформаційним зв'язкам та зменшення частки малокваліфікованої праці [7].

Простота та доступність до великого об'єму інформації, що отримується майже миттєво та без будь-яких обмежень,

можливості швидкісного спілкування, зростання тренду «прошарку інтелектуалів» і науково-технічного класу сприяють зростанню вимог до сучасного працівника. Присутність великого обсягу професійних навичок та знань і вмінь вже не є достатнім, необхідним на ринку висококваліфікованої праці стає здібність до творчого вирішення поставлених професійних завдань, до руху нових винаходів та відкриттів, до інновацій. Зростають й особистісні вимоги до спеціалістів: пріоритет надається таким особистісним рисам, як ініціативність, відповідальність, амбіційність, креативність, готовність робітника до постійних змін, здатність до прийняття відповідальних рішень в екстремальних умовах. Важливим є бистра адаптація до нових ситуацій і постійна готовність до навчання та перекваліфікації. Крім того, в теперішніх умовах формується новий тип соціальної особистості, який здатний не тільки адаптуватися до змінюваних умов, але й самостійно відповідально приймати участь у змінах цих умов, нестандартно (абстрактно) мислити та постійно аналізувати ситуацію, що складається на різних етапах виробничих процесів. Важливу роль у процесі розвитку здатності до генерування своєї думки, вміння освоювати нові знання, робити правильний вибір, самовдосконалюватися протягом усього життя надає самоосвіта, що є механізмом актуалізації економічних знань для розвитку самої економіки та людини.

Отже, вивчення впливу інформаційних технологій на соціальні та економічні процеси держави дає змогу побачити систему кризових явищ і проблем, що базуються, як правило, на зростанні динаміки суспільних процесів в інформаційній сфері, збільшеним використанням інформаційних ресурсів, активізацією явищ глобалізації інформаційного поля держави як чинника інституціональних змін. Інформаційний блок національної економіки має ключове значення для сучасного соціального та економічного розвитку будь-якої держави, особливо в процесі побудови інформаційного суспільства. Вирішення ланцюгу проблем, які гальмують розвиток цього сектора економіки, надасть не тільки задовольнити інформаційний попит суспільства, суб'єктів господарювання та багатьох секторів економіки, а й збільшити конкурентоспроможність держави, розвивати та закріплювати економічні позиції України на

світовому просторі. На це повинні бути направлені дії уряду та спрямовані дії на розробку й прийняття політичних рішень, законодавчих і юридично-нормативно-правових актів щодо втілення системи управління національними інформаційними ресурсами та модернізації важелів реалізації правових положень чинного законодавства.

До існуючих проблем процесу становлення інформаційного суспільства в Україні належать, такий як: малий темп розвитку (ніж показник середньосвітовий) та, як наслідок низький рейтинг України у міжнародних показниках; такий як відсутність системної, багаторівневої, базованої на певній стратегії державної політики в інформаційно-соціально-комунікаційній сфері; такий як значний дисбаланс аудиторії мережі Інтернету за регіональними, та віковими ознаками; такий як малий показник швидкісних мереж доступу до мереж Інтернету; такий як брак кваліфікованих кадрів, внаслідок перетоку прогресивної молоді у комерційні структури. Таким чином зазначимо, що коли кількість та якість потоку інформації, змістовне заповнення інформаційного простору є залежним від інституціонального чинника самого суспільства і водночас постає критичним елементом існуючої інфраструктури, направлені дії уряду і держави при розробці інформаційної стратегії мають визначатися фундаментальним напрямом формування інформаційної економіки, втіленням принципів, важелів, культури, структурних складових елементів інноваційного суспільства. Вони потребують ствердження національних орієнтирів, духовних і моральних норм, що сприяли б цементизації креативного амбітного потенціалу українського суспільства навколо даних цінностей.

Джерела та література

1. Бажал Ю. Інформаційна економіка URL: http://www.ektair.ukma.kiev.ua/bitstream/123456789/2430/1/Bazhal_Informatsiyna_ekonomika.pdf.

(дата звернення: 27.12.2020).

2. Гринкевич С. С., *Теоретико-прикладні аспекти становлення інформаційної економіки в Україні. Стратегічні пріоритети. № 1 (34), 2015 р. С. 56–62. URL: spa_2015_1_10.pdf* (дата звернення: 27.12.2020).

3. Дворнік М.О. Сутність та проблеми розвитку інформаційного суспільства в Україні. URL: https://sre_2013_4_18.pdf (дата звернення: 27.12.2020).

4. Дубов Д. В., Ожеван О. А., Гнатюк С. Л. Інформаційне суспільство в Україні: глобальні виклики та національні можливості: аналіт. доп. К.: НІСД. 2010. 64 с. URL: https://niss.gov.ua/sites/default/files/2011-02/dubov_infsus-31058.pdf (дата звернення: 27.12.2020).

5. Маслоу А. Теорія інформаційного суспільства як методологічна основа теорії інформаційної економіки. URL: http://papers.univ.kiev.ua/ekonomika/articles/Information_society_theory_as_a_metodologica_l_basis_of_the_information_economy_theor_y_13978.pdf (дата звернення: 27.12.2020).

6. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010-2020 роки в умовах глобалізаційних викликів / Авт.-упоряд. : Г. О. Андрощук, І. Б. Жиляєв, Б. Г. Чижевський, М. М. Шевченко. К.: Парламентське видавництво, 2009. 632 с. URL: <http://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36380.pdf> (дата звернення: 27.12.2020).

7. Штанько В.І., Бордюгова Т.Г. Інформаційне суспільство: соціальнофілософські проблеми становлення: Навч. посібник Харків: ХНУРЕ, 2012. 172 с. URL: https://openarchive.nure.ua/bitstream/document/7111/1/%D0%9D%D0%B0%D0%B2%D1%87_%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD_%D0%86%D0%BD%D1%84%D0%BE%D1%80%D0%BC%D0%B0%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%B5%20%D1%81%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D0%BB%D1%8C%D1%81%D1%82%D0%B2%D0%BE.pdf (дата звернення: 27.12.2020).

4.2. ТЕНДЕНЦІЇ МІСЦЕВИХ ВИБОРІВ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Місцеві вибори 2020 року проходили в умовах відсутності чітко виражених фаворитів та появи низки впливових регіональних політиків, котрі вступали в боротьбу під прапорами місцевих партій з чітко вираженою ідеологією, яка базувалася на реаліях конкретного міста, району, області тощо. При цьому, за результатами президентських та парламентських виборів 2019 року в значній частині учасників політичних процесів сформувалася теза про «виключну роль»

Лопушинський Іван, доктор наук з державного управління, професор, заслужений працівник освіти України, завідувач кафедри державного управління і місцевого самоврядування, Херсонський національний технічний університет

Макарець Світлана, кандидат історичних наук, доцент, магістр з політології, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Матвієнко Леся, кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Медвідь Федір, доктор наук в галузі політології, доцент, професор кафедри теорії держава і права та конституційного права, Навчально-науковий інститут права Міжрегіональної академії управління персоналом

Миколенко Інна, кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та міжнародних економічних відносин, Полтавська державна аграрна академія

Миргородська Олена, здобувач вищої освіти СВО бакалавр спеціальності «Міжнародні відносини і право», Одеський національний політехнічний університет

Мочков Олександр, кандидат наук з державного управління, Інститут підготовки кадрів державної служби зайнятості України

Наумкіна Світлана, доктор політичних наук, професор, Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського

Некряч Анастасія, доктор політичних наук, професор; професор кафедри гуманітарних та соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Пикало Олександр, здобувач вищої освіти СВО бакалавр спеціальності «Політологія», Полтавська державна аграрна академія

Подлесна Ганна, кандидат психологічних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Помаз Юлія, кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Приходько Сергій, кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Сидоренко Федір, здобувач вищої освіти СВО бакалавр спеціальності «Політологія», Полтавська державна аграрна академія

Соловей Сергій, магістр управління суспільним розвитком, депутат сьомого скликання, Полтавська обласна рада

Сухостат Валерія, здобувач вищої освіти СВО магістр спеціальності «Середня освіта (Історія)», Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Твердохліб Анатолій, магістр права, аспірант спеціальності «Право», Міжрегіональна академія управління персоналом

Удовиченко Катерина, здобувач вищої освіти СВО магістр спеціальності «Середня освіта (Історія)», Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Урбанський Максим, магістр права, здобувач ступеня доктора філософії Міжрегіональна академія управління персоналом

Шаравара Роман, кандидат економічних наук, доцент, професор кафедри правознавства та фінансів, Полтавський інститут економіки і права Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна»

Шейко Сергій, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія

Шеломовська Оксана, кандидат наук з державного управління, доцент, доцент кафедри соціології, Дніпровський державний технічний університет

Якименко Микола, доктор історичних наук, професор, професор кафедри гуманітарних і соціальних дисциплін, Полтавська державна аграрна академія